

СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Паливода Т.В.

*головний спеціаліст – юрисконсульт
відділу правової роботи управління правового забезпечення
Міністерства культури України*

КУЛЬТУРНИЙ ВЕКТОР В УПРАВЛІНСЬКОМУ РІШЕННІ

В умовах ефективного інтегрування України у європейський бізнес-простір актуальним питанням є усвідомлення соціальної відповідальності за наслідки при проектуванні і реалізації управлінського рішення як на державному рівні так і на рівні підприємництва. На основі аналізування даної проблематики пропонуємо узагальнене дослідження щодо важливості і доцільності застосування сили культурного вектору на всіх етапах процесу управлінського рішення.

Етап 1. Збір фактичної інформації для проектування управлінського рішення.

На цьому етапі слід враховувати, що управлінець має користуватись перевіреною, достовірною і правовою інформацією з питань, що потребують прийняття рішення. Відповідно, домисли, здогади, гіпотези, підозри, припущення тощо можуть призвести до руйнування ділової репутації управлінця і навколишнього середовища в цілому.

Етап 2. Розробка варіантів управлінських рішень.

При розробці варіантів управлінських рішень слід враховувати багатогранність прояву культури на основі таких високих показників як :

- соціально-економічні;
- екологічно-економічні;
- освітньо-економічні;
- інформаційно-економічні.

Етап 3. Вибір управлінського рішення.

При виборі управлінського рішення слід керуватись не тільки нормативно-правовими актами, але і абсолютними (віра, надія, любов, гідність), професійними (компетентність, принциповість, відповідальність) і національними (патріотизм, сімейні цінності, національна безпека, мир і міжнародна співпраця) цінностями, які є культурною спадщиною України.

Етап 4. Прийняття управлінського рішення.

На даному етапі слід одночасно з нормами законодавства в сфері запобігання і протидії корупції покладатись і на особливості звичаїв, традицій, культури людей з якими передбачатиметься співпраця.

Етап 5. Реалізація прийняття управлінського рішення.

Важливим культурним аспектом реалізації прийняття управлінського рішення є принцип відповідальності управлінця та культура дипломатичних зв'язків.

Етап 6. Контроль управлінського рішення.

Так, формальні методи контролю повинні поєднуватись із етикою поведінки як управлінця та осіб, яким делеговано контроль за результати відповідної ділянки роботи за принципом справедливості. Важливим також є принцип джентльменської угоди, тобто у разі недотримання задекларованого управлінського рішення для управлінця виникає ризик втрати співпраці з партнерами світового бізнес – простору.

Етап 7. Аналіз ефективності результатів роботи від відповідного управлінського рішення.

Аналізування результатів роботи сприятиме не тільки економічному розвитку підприємства та держави, але і самовдосконаленню, саморозвитку і визнання у суспільстві. Також контроль сприятиме аналізуванню і виправленню ймовірних помилок управлінця.

У процесі прийняття і реалізації управлінського рішення слід врахувати зовнішні і внутрішні ризики, що можуть вплинути на результат.

Так, до зовнішніх ризиків відносяться:

- географічні;
- соціально-демографічні;
- політичні;
- науково-технічні тенденції;
- міжнародні відносини.

Важливим внутрішнім фактором ризику є професіоналізм працівників.

Отже, процес прийняття управлінського рішення вимагає не тільки фінансів та часу, але здебільшого могутньої духовної сили: професійності, знань, вміння, знання етики, естетики, культурної дипломатії.

Тому управлінець з одного боку повинен постійно самовдосконалюватись, з іншого – спрямовувати свої зусилля у процесі управлінського рішення для розвитку і збереження культури для нащадків.

Відповідно, в Україні життєво необхідно приділяти належну увагу щодо збереження і розвитку культури, зокрема у видавничій сфері, кіноіндустрії, театральному мистецтві, архітектурі. І справа полягає не тільки у фінансово-матеріальному забезпеченні, але і у відсутності цілеспрямованого саморозвитку громадян, відчутті краси і гармонії, культури спілкування, невербальної поведінки. Так, комп'ютеризація охоплює та формує дитячий світогляд. Тому, при прийнятті управлінського рішення необхідно враховувати кошти для постійної

самоосвіти, духовного розвитку особистості, збереження і розвитку національної культурної спадщини, як на території України так і за кордоном.

Важливо також зазначити, що сила і напрямок культурного вектору управлінського рішення має базуватись на виділенні визначених відсотків від економічного проекту в інвестування розвитку і збереження культури; меценатство, благодійність.

Отже, підсумовуючи вищезазначене узагальнене дослідження з проблематики сили культурного вектора в управлінському рішенні, зазначаємо про актуальність, доцільність використання, як молодими вченими, практиками так і досвідченими фахівцями.